

Morten Messerschmidt (DF):

Nu nævnte udenrigsministeren i et af sine svar til hr. Jesper Langballe begrebet masochisme, og jeg kan i den sammenhæng altså ikke lade være med at undre mig over, at udenrigsministeren vil tage et sådant ord i sin mund, når han advokerer for en forfatning for Europa, som vil skabe mindre indflydelse for udenrigsministeren. Sagen er jo den, at der i artikel 300, stk. 2, lægges op til, at udenrigspolitiske spørgsmål kan vedtages ved kvalificeret afgørelse, så det vil sige, at udenrigsministeren kan blive stemt ned og dermed øge den her masochistiske effekt på sig selv. Det er da bemærkelsesværdigt.

Sagen er jo den, at vi altså står over for en forfatning, som har et charter, der på alle frihedsrettigheder matcher og kommer til at stå over den danske grundlov, en retspraksis på forfatningsniveau, der vil stå over den danske Højesteret. Vi får en præsident, vi får en lang række symboler, en fælles hymne osv. Dette er en forfatning for Europa, og derfor er det fusk, og det er et forsøg på at snyde danskerne til at sige ja til noget, de ikke ønsker, ved at kalde det andet.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Altså, jeg synes ikke, der behøver at blive taget stilling til Beethovens »An die Freude« og flaget med stjernerne her i forbindelse med forfatningen, for de har jo været indført for længst. Forfatningstraktaten nævner jo kun, at de er i brug, og at det er det, vi bruger, men der er ikke noget nyt i det. Where's the beef? som de siger i Amerika. Der er jo ikke noget nyt i det. Den der »Ode til glæden«, som i øvrigt er fantastisk smuk, er da blevet brugt hele tiden.

Om jeg skal have mere eller mindre indflydelse? Ja, det er jo altid bedst, hvis Danmark har maksimal indflydelse og alle andre lande følger Danmark, det kan vi jo sagtens være enige om. Det er ikke altid tilfældet. Syd for grænsen bor de jo, som Shu-bi-dua synger, i huler og slås hele dagen, så det er jo ikke altid sådan, at man følger os.

Men det afgørende er jo her omkring udenrigspolitikken, at vi ikke afgiver udenrigspolitiske beslutninger, uden at vi er enige i den fælles beslutning. Vi kan altid kræve enstemmighed omkring udenrigspolitiske beslutninger, for så kan de bringes for Det Europæiske Råd, og det kræver enstemmighed. Det kræver enstemmighed, når man er i Det Europæiske råd.

Så derfor kan udenrigsrepræsentanten, som jeg foretrækker at kalde ham, for han er jo re-

præsentant, han er ikke udenrigsminister, kun udtrykke sig på vore vegne, når vi er enige. Fler-talsafgørelser kan træffes, men man kan også appellere dem til Det Europæiske Råd, og der kræves enstemmighed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 14.10

Spm. nr. S 527

5) Til udenrigsministeren af:

Rune Lund (EL):

»Vil udenrigsministeren oplyse, hvilke tegn han ser på, at Rusland overholder den humanitære folkeret for væbnede konflikter i Tjetjenien?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til svar på spørgsmål nr. S 288, hvor ministeren går ud fra, at dette er tilfældet.

Rune Lund (EL):

Begrundelsen for mit spørgsmål er jo, at den tjetjenske præsident Maskhadov brutalt blev myrdet i slutningen af februar i år, og at Enhedslisten i den anledning stillede et spørgsmål til udenrigsministeren om, hvorvidt udenrigsministeren ville opfordre den russiske regering til at udlevere liget af Aslan Maskhadov til familien, fordi den jo er forpligtet til det i henhold til de humanitære folkeretlige regler, der gælder for væbnede konflikter. Dertil svarede udenrigsministeren så, at den russiske regering har tilkendegivet, at den vil overholde de internationale regler. Udenrigsministeren skriver, at »jeg går derfor ud fra, at de russiske myndigheder også i denne sag vil følge gældende humanitær praksis«.

Til det har jeg to indledende spørgsmål: Hvor kommer den tillid fra, i og med at russerne jo siger, at det lig ikke kan udleveres? Det er den melding, der er kommet fra de russiske myndigheder. Hvorfra kommer den der tillid til, at de russiske myndigheder vil overholde humanitær praksis, når vi ser gentagne rapporter fra f.eks. Human Rights Watch om tilfældige mord på civile, voldtægter og tortur under den russiske indsats i Tjetjenien? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.